

NEMECKÝ JAZYK

Charakteristika vyučovacieho predmetu

Jazyk sa vníma ako možný zdroj osobného a kultúrneho obohatenia človeka, ktorý je predpokladom pre ďalšie vzdelávanie. Učenie sa cudzích jazykov podporuje otvorennejší prístup k ľuďom. Komunikácia a rozvoj kompetencií v cudzom jazyku sú dôležité pre podporu mobility v rámci Európskej únie, umožňujú občanom plne využívať slobodu pracovať a študovať doma alebo v niektorom z jej členských štátov, či kdekoľvek vo svete.

Vyučovanie nemeckého jazyka musí zodpovedať vzdelávacím požiadavkám základnej školy, t. j. má žiaka viesť k tomu, aby bol schopný cielavedome usmerňovať svoj vlastný život, aby si zo školy odnášal trvalé hodnoty, názory a postoje.

Vyučovanie nemeckého jazyka rozvíja a podporuje spoločenskú, individuálnu a profesijnú akcieschopnosť, najmä v medzinárodných súvislostiach a slúži tak rozvoju osobnosti. Na vyučovaní nemeckého jazyka sa žiak učí poznávať životné podmienky, postoje a spôsoby konania ľudí v nemecky hovoriacich krajinách.

Výučba druhého cudzieho jazyka smeruje k dosiahnutiu komunikačnej úrovne A1 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky na konci nižšieho stredného vzdelávania. Označenie úrovne A1 je používateľ základného jazyka.

ISCED 2 – nižšie stredné vzdelávanie	
Názov predmetu:	Nemecký jazyk
Ročník:	deviaty
Časová dotácia:	2 h týždenne/ 66 h ročne
Počet hodín v ŠVP:	0 h
Počet hodín v ŠkVP:	2 h
Vyučovací jazyk:	slovenský

UČEBNÉ OSNOVY

Ciele predmetu nemecký jazyk

Všeobecné ciele vyučovacieho predmetu nemecký jazyk vychádzajú z modelu všeobecných kompetencií a komunikačných jazykových kompetencií, ako ich uvádza Spoločný európsky referenčný rámec pre jazyky.

Cieľom vyučovacieho predmetu nemecký jazyk je umožniť žiakom:

- efektívne používať všeobecné kompetencie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností,
- využívať komunikačné jazykové kompetencie tak, aby sa komunikačný zámer realizovať vymedzeným spôsobom,
- v receptívnych jazykových činnostiach a strategiách (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) spracovať hovorený alebo napísaný text ako poslucháč alebo čitateľ,
- v produktívnych a interaktívnych jazykových činnostiach a strategiách (ústny prejav, písomný prejav) vytvoriť ústny alebo písomný text,
- používať hovorené a písané texty v komunikačných situáciách na konkrétné funkčné ciele.

Kľúčové kompetencie

- Žiak získa vedomosti a zručnosti v súlade s obsahovým a výkonovým štandardom.
- Podstatou jazykového vzdelávania je, aby žiak dokázal:
 - riešiť každodenné životné situácie v cudzej krajine a v ich riešení pomáhať cudzincom, ktorí sú v jeho vlastnej krajine
 - vymieňať si informácie a nápady s mladými ľuďmi a dospelými, ktorí hovoria daným jazykom a sprostredkovať im svoje myšlienky a pocity,
 - lepšie chápať spôsob života a myslenia iných národov a ich kultúrne dedičstvo.
- Dôležité kompetencie pri vytváraní a udržovaní interaktívneho učebného prostredia v škole sú:
 - kritické myslenie,
 - tvorivé myslenie,
 - prosociálne a prospoločenské myslenie.

Všeobecné kompetencie

Žiak dokáže:

- uvedomelo získavať nové vedomosti a spôsobilosti,

- opakovať si osvojené vedomosti a dopĺňať ich,
- uvedomovať si a používať stratégie učenia sa pri osvojovaní si cudzieho jazyka,
- chápať potrebu vzdelávania sa v cudzom jazyku,
- dopĺňať si vedomosti a rozvíjať komunikačné jazykové činnosti,
- kriticky hodnotiť svoj pokrok, prijímať spätnú väzbu a uvedomovať si možnosti svojho rozvoja,
- udržať pozornosť pri prijímaní poskytovaných informácií,
- pochopiť zámer zadanej úlohy,
- účinne spolupracovať vo dvojiciach i v pracovných skupinách,
- aktívne a často využívať doteraz osvojený cudzí jazyk,
- využívať dostupné materiály pri samostatnom štúdiu,
- byť otvorený kultúrnej a etnickej rôznorodosti.

Komunikačné jazykové kompetencie

Jazykové kompetencie

žiak dokáže:

- používať iba základný rozsah jednoduchých výrazov týkajúcich sa osobných údajov a potrieb konkrétneho typu,
- používať základný repertoár slovnej zásoby izolovaných slov a slovných spojení vzťahujúcich sa na dané konkrétné situácie,
- používať iba obmedzené ovládanie základných gramatických štruktúr a typov viet, ktoré sú súčasťou osvojeného repertoáru,
- ovládať výslovnosť obmedzeného repertoáru naučených slov a slovných spojení, zrozumiteľnú pre rodených hovoriacich, ktorí sú zvyknutí komunikovať s hovoriacimi pochádzajúcimi z jazykovej skupiny daného učiaceho sa,
- opísť známe slová a krátke slovné spojenia, napríklad jednoduché pokyny alebo inštrukcie, názvy každodenných predmetov, názvy obchodov a bežne používané ustálené slovné spojenia,
- vyhláskovať svoju adresu, štátnu príslušnosť a ostatné osobné údaje.

Sociolingválne kompetencie

žiak dokáže:

- nadviazať základnú spoločenskú konverzáciu tak, že používa najjednoduchšie spôsoby vyjadrenia zdvorilosti: pozdraviť sa, rozlúčiť sa, predstaviť sa, podčakovať sa, ospravedlniť sa atď.

Pragmatické kompetencie

žiak dokáže:

- spájať slová alebo skupiny slov pomocou najzákladnejších lineárnych spojovacích výrazov, napríklad „a“ alebo „potom“,
- zvládnúť veľmi krátke izolované a väčšinou vopred naučené jazykové prejavy, s mnohými pauzami, ktoré sú nevyhnutné na hľadanie výrazových prostriedkov, na artikuláciu menej známych slov a na pokusy o vhodnejšiu formuláciu.
- **Komunikačné zručnosti**

Komunikačné zručnosti nemožno chápať izolované, pretože sa navzájom prelínajú a dopĺňajú (integrované zručnosti).

Počúvanie s porozumením

Učiaci sa na úrovni A1:

- dokáže rozoznať známe slová a najzákladnejšie slovné spojenia týkajúce sa jeho samého, jeho rodiny a bezprostredného konkrétneho okolia, keď ľudia hovoria pomaly a jasne,
- rozumie, ak sa hovorí veľmi pomaly a pozorne, a ak dlhšie pauzy poskytujú čas na pochopenie zmyslu,

- rozumie jednoduchým pokynom, ktoré sú pomaly a zreteľne adresované a dokáže porozumieť krátkemu jednoduchému popisu cesty.

Čítanie s porozumením

Učiaci sa na úrovni A1

- rozumie známym menám, názvom, slovám a veľmi jednoduchým vety, napríklad na oznámeniach a plagátoch alebo v katalógoch, na pohľadniciach,
- rozozná základné slovné spojenia v jednoduchých oznamoch z každodenného života,
- dokáže si pri jednoduchšom informačnom materiáli a krátkych, jednoduchých opisoch urobiť predstavu o obsahu, najmä ak má k dispozícii vizuálnu pomoc,
- rozumie krátkemu jednoduchému písomnému popisu cesty.

Písomný prejav

Učiaci sa na úrovni A1:

- dokáže napísať krátky osobný list alebo pohľadnicu, napríklad pozdrav z dovolenky,
- dokáže vyplniť jednoduché registračné formuláre s osobnými údajmi ako meno, štátna príslušnosť, adresa, telefón a podobne,
- dokáže napísať jednoduché slovné spojenia a vety o sebe a iných ľuďoch, o tom kde žijú a čo robia,
- dokáže opísať svoj dom/byt,
- vie si písomne vyžiadať informácie alebo ich podať ďalej,
- vie napísať jednoduché slovné spojenia alebo vety a použiť v nich spojovacie výrazy ako „a“, „ale“, „alebo“ alebo „protože“.

Ústny prejav – dialóg

Učiaci sa na úrovni A1:

- dokáže komunikovať jednoduchým spôsobom za predpokladu, že jeho partner v komunikácii je pripravený zopakovať alebo preformulovať svoju výpoved' pri pomalšej rýchlosťi reči, a že mu pomôže sformulovať, čo sa pokúša povedať,
- dokáže klášť a odpovedať na jednoduché otázky z oblasti jeho základných potrieb alebo na známe témy,
- dokáže používať jednoduché zdvorilostné formulácie ako pozdrav, lúčenie, dokáže podakovať, opýtať sa niekoho ako sa má,
- vie predstaviť seba a iných a reaguje, keď ho predstavujú,
- rozumie každodenným výrazom, ktoré sú zamerané na uspokojenie jednoduchých konkrétnych komunikačných potrieb a vie reagovať na jednoduché informácie, ktoré sa dozvie,
- rozumie otázkam a pokynom, jednoduchému opisu cesty, vie niekoho o niečo požiadať a niekomu niečo označiť.

Ústny prejav – monológ

Učiaci sa na úrovni A1:

- dokáže využívať jednoduché slovné spojenia a ucelenými vety opísať seba, miesto, kde žije, čo robí a ľudí, ktorých pozná.
- dokáže porozprávať, čo sa stalo v minulosti.

Učebný plán

Časová dotácia pre nemecký jazyk je **2 hodiny týždenne**. Táto dotácia sa vhodne rozdelí podľa náročnosti tematických celkov.

Obsahový štandard

Tematické okruhy

Voľný čas a záľuby /činnosti na voľný čas, prázdninové aktivity, záľuby, rozvoj osobnosti/ - 10 h.

Náš domov /bývanie, zariadenie bytu, domu, domov a jeho okolie/ - 16 h.

Človek a príroda /fauna a flóra/ - 3 h.

Uprostred multikultúrnej spoločnosti /rodinné sviatky, štátne a cirkevné sviatky, zvyky a tradície v rôznych krajinách, zbližovanie kultúr a rešpektovanie tradícii, pozvánka/ - 23 h.

Ludské telo, starostlivosť o zdravie /fyzické charakteristiky, charakterové vlastnosti človeka, opis osoby, individuálne priority človeka/ - 14 hod.

Voľný čas a záľuby

Výkonový štandard

- poznáť a používať slovnú zásobu na tému Voľný čas a záľuby v jednoduchom rozprávaní, dialógoch
- vymenovať svoje základné aktivity počas dňa počas prázdnin
- zopakovať základné denné aktivity svojich spolužiakov
- poznáť a používať modálne sloveso „können“ (schopnosť)
- používať perfektum s pomocným slovesom „haben“
- tvoriť príčastie minulé s koncovkou –(e)t – pravidelné slovesá, slovesá s predponou be-, ver-, er-, slovesá s príponou –ieren, slovesá s odlučiteľnou predponou
- používať perfektum s pomocným slovesom „sein“
- tvoriť príčastie minulé s koncovkou –en (nepravidelné slovesá, slovesá s predponou ver-, slovesá s odlučiteľnou predponou)
- používať predložky „in“, „an“, „auf“ + datív/akuzatív
- používať predložku „im“ + mesiace/ročné obdobia
- poznáť a používať modálne sloveso „wollen“
- rozprávať o prázdninách
- rozprávať o minulosti
- vyjadriť názor na trávenie voľného času dnešnej mládeže
- používať slovesá v minulom čase v konkrétnych komunikačných situáciach i v jednoduchom písomnom prejave
- vyjadriť plány/priania

Náš domov

Výkonový štandard

- poznáť a používať slovnú zásobu na tému Náš domov
- používať predložky „vor“, „nach“ + datív
- používať predložku „in“ + datív/akuzatív
- používať zámeno „jed-“
- používať privlastňovacie zámená – „unser“, „euer“
- používať slovesá „liegen“, „stehen“, „hängen“ + predložky v datíve
- vyjadriť časové údaje
- opísť byt/dom
- povedať, kde sa nejaký predmet/nábytok nachádza
- poradiť
- niečo porovnať

Človek a príroda

Výkonový štandard

- vymenovať a opísat' zvieratá a rastliny
- poznať a používať slovnú zásobu na tému Človek a príroda v jednoduchom rozprávaní a v dialógoch
- niekoho vyzvať, aby niečo urobil
- hovoriť o tom, ako často a ako dlho niečo robí

Uprostred multikultúrnej spoločnosti

Výkonový štandard

- vymenovať rodinné sviatky, štátne a cirkevné sviatky
- používať optytovacie zámeno „welch-“
- používať radové číslovky (dátum)
- používať predložku „bei“ + datív
- používať perfektum slovies „sein“, „bleiben“, „passieren“
- poznať zvyky a tradície v rôznych krajinách
- vyjadriť názor na rôznorodosť zvykov a tradícii v rôznych krajinách
- používať minulý čas v jednoduchom rozprávaní alebo dialógoch

Ľudské telo, starostlivosť o zdravie

Výkonový štandard

- poznáť a používať slovnú zásobu na tému Fyzické charakteristiky a charakterové vlastnosti človeka
- používať reflexívne slovesá v prítomnom a minulom čase
- používať predložku „ohne“ + akuzatív
- hovoriť o pocitoch
- opísat' osoby
- charakterizovať osoby

Zoznam kompetencií na úrovni A1 vzhľadom na dané tematické okruhy

9. ročník

- nadviazať kontakt v súlade s komunikačnou situáciou – upútať pozornosť, pozdraviť, odpovedať na pozdrav, podakovať a vyjadriť svoje uznanie, predstaviť sa, niekoho predstaviť, reagovať, keď sa niekto predstaví alebo je predstavený, niekoho osloviť a reagovať na oslovenie, rozlúčiť sa – ustálené slovné spojenia, oznamovacia veta, optytovacia veta, osobné zámená, privlastňovacie zámená
- vypočuť si a podať informácie – informovať sa, oznámiť – optytovacia veta, W-otázka, potvrdiť a trvať na niečom – oznamovacia veta, modálne slovesá /dialógy, jednoduché rozprávanie, jednoduchý telefonický rozhovor/, začleniť informáciu
- vybrať si z ponúkaných možností – identifikovať, opísat', potvrdiť, odmietnuť, priplustiť – člen podstatných mien v nominatíve a akuzatíve /určitý, neurčitý člen/, prídavné meno ako predikativ, obligatórne zámeno, ustálené slovné spojenia, pomocné slovesá mať, byť v prítomnom čase, zápor „kein“ pred podstatným menom, zápor „nicht“ po slovese, spojky „und“, „und auch“, „aber“, „oder“, „weil“, „dass“, „deshalb“, rozkazovací spôsob
- vyjadriť názor – vyjadriť názor, vyjadriť súhlas, vyjadriť nesúhlas – ustálené slovné spojenia, vyjadriť presvedčenie, vyjadriť vzdor, protestovať, vyjadriť

stupeň istoty – vedľajšia veta bez spojky, dialógové častice, častice záporu, modálne častice, zvolanie, poradiť

- vyjadriť vôľu – vyjadriť plány – predložka „an“, predložka „in“, ustálené slovné spojenia, vyjadriť želania/túžby - modálne slovesá, oznamovacia veta
- vyjadriť schopnosť – vyjadriť vedomosti, zistenia, poznatky – modálne slovesá, vyjadriť neznalosť – zápor „nicht“, vyjadriť svoju schopnosť vykonať nejakú činnosť – modálne slovesá
- vyjadriť pocity – vyjadriť šťastie, radosť, uspokojenie, vyjadriť smútok, vyjadriť súcit, potešiť – ustálené slovné spojenie, obligatórne zámeno „es“ /dialógy, pohľadnice, plagáty/, optytovacia veta, zvolacia veta
- vyjadriť očakávania a reagovať na ne – vyjadriť sklamanie, spokojnosť, postažovať si – jednoduchá veta, ustálené slovné spojenia, menný prísudok, vyjadriť nespokojnosť, postažovať si – zápor, zistiť spokojnosť/nespokojnosť niekoho s niekým/s niečím – optytovacia veta
- predstaviť svoje záľuby a svoj vkus – vyjadriť, čo mám rád, čo sa mi páči/nepáči, čo uznávam, vyjadriť, že niekoho/niečo nemám rád
- stanoviť, označiť a zaujať postoj k pravidlám a povinnostiam – vyjadriť príkaz, zákaz, žiadať povolenie, súhlas, dať súhlas, dohodnúť, dať a pridať ponuky – ustálené slovné spojenia, oznamovacia, rozkazovacia veta, modálne slovesá, skloňovanie podstatných mien, optytovacia veta, predložky času, predložky miesta a smeru
- reagovať na porušenie pravidiel alebo nesplnenie povinnosti – ospravedlniť sa, vyčítať – ustálené slovné spojenia, časovanie slovies v perfekte
- reagovať na príbeh alebo udalosť – vyjadriť záujem o niečo, vyjadriť záujem o to, čo niekto rozpráva, vyjadriť prekvapenie, vyjadriť nezáujem – zvolacia veta, prítomný čas pravidelných a nepravidelných slovies, ustálené slovné spojenia, perfektum pravidelných a niektorých nepravidelných slovies, zvratné slovesá, préteritum slovies „haben“ a „sein“
- dať ponuku a reagovať na ňu – žiadať niekoho o niečo, odpovedať na žiadosť, navrhnuť niekomu, aby sme niečo spoločne urobili, ponúknutť pomoc, pýtať sa na priania, ponúknutť veci, predmety, slúbiť – ustálené slovné spojenia, oznamovacia, optytovacia, rozkazovacia a zvolacia veta, vykanie, podstatné mená, určitý, neurčitý člen, množné číslo, predložka miesta wo? wohin?
- reagovať na niečo, čo sa má udiť – žiadať od niekoho niečo, reagovať na žiadosť, povzbudiť – ustálené slovné spojenia, podstatné mená, rozkazovací spôsob, budúci čas slovies
- reagovať pri prvom stretnutí – predstaviť niekoho, predstaviť sa, reagovať na predstavenie niekoho, privítať – oznamovacia, optytovacia veta, predložka „von“
- telefonovať – začať, udržiavať a ukončiť telefonický rozhovor – ustálené slovné spojenia, modálne slovesá
- vymieňať si názory – začať rozhovor, ujať sa slova v rozhovore, vypýtať si slovo, ukončiť vyjadrenie, váhať, hľadať slová, poprosiť o pomoc pri vyjadrovaní, opraviť sa – optytovacia veta, predložky
- uistíť sa v rozhovore, že slová boli pochopené – požiadať o pomoc pri vyjadrení slova, opäťovne sa pýtať, prosiť o opakovanie, signalizovať porozumenie – oznamovacie, optytovacie vety, ustálené slovné spojenia, W-otázky, prítomný čas nepravidelných slovies, perfektum niektorých nepravidelných slovies

Prierezové témy

Sú integrované do jednotlivých tematických celkov.

Metódy, formy a postupy nemeckého jazyka

Vyučujúci si podľa vlastného uváženia s ohľadom na podmienky danej triedy, na základe osobitostí žiakov a materiálno-technického vybavenia školy vyberajú formy, metódy a techniky na dosiahnutie stanovených cieľov.

Vyučujúci na jednotlivých vyučovacích hodinách využívajú nasledujúce metódy:

- motivačné metódy – motivačný rozhovor, rozprávanie, demonštrácia, príklady z praxe,
- expozičné metódy – vysvetľovanie, pozorovanie, rozhovor, beseda,
- metódy práce s informáciami – čítanie s porozumením, počúvanie s porozumením, práca s odbornou literatúrou a slovníkmi, práca s technikou a internetom,
- problémové metódy – heuristická metóda, projektová metóda,
- fixačné metódy – metóda opakovania, precvičovania (ústne, písomné),
- aktivujúce metódy – práca v skupine, diskusia,
- diagnostické metódy – metódy overovania, hodnotenia, sebahodnotenia.

Vyučujúci využívajú aj čiastočne riadené techniky ako brainstorming, či samostatná práca, skupinová práca a tiež voľné, neriadené techniky – hry, doplňovačky, osemmerovky, pexesá, dominá, riešenie problému, či simuláciu. O spestrenie vyučovacieho procesu sa vyučujúci snažia zavádzaním nových vyučovacích metód, napr. projektové, problémové a kooperatívne vyučovanie.

Pri vytváraní a udržovaní interaktívneho učebného prostredia v škole je dôležité aj kritické myslenie, t. j. schopnosť nachádzať, analyzovať a vyberať informácie využívaním interdisciplinárnych znalostí, rozmanitých zručností a kritického prístupu; prijímanie informovaných rozhodnutí založených na dôkazoch a zmena pozícií zoči voči presvedčivým a pádnym argumentom; kreatívne myslenie, t. j. schopnosť nachádzať nové, nezvyčajné spôsoby spájania faktov v procese riešenia problémov, ktoré minimalizujú nežiaduce zovšeobecnenia, predsudky a stereotypy; prosociálne a prospoločenské myslenie, t. j. schopnosť analyzovať fakty a problémy a vyberať si v súvislosti s potrebami iných a spoločnosti ako celku, boj proti sebectvu a etnocentrizmu; otvorenosť pri komunikácii s inými a schopnosť poučiť sa zo skúseností iných; myslenie orientované na budúcnosť, t. j. schopnosť vnímať problémy a hodnotiť rozhodnutia s ohľadom na skúsenosti s cieľom vybudovať spravodlivejšiu budúcnosť. Spomenuté metódy, formy a techniky sú vždy primerané veku a mentálnej úrovni žiakov.

Učebné zdroje:

- Christiane Seuthe, Manuela Georgiakaki, Elisabeth Graf-Riemann: Beste Freunde A1.2 – učebnica, Manuela Georgiakaki, Elisabeth Graf-Riemann, Anja Schümann, Christiane Seuthe: Beste Freunde A 2.1 – učebnica
- pracovný zošit k učebnici
- nahrávky na CD
- odborná literatúra
- vlastné materiály
- internet

Hodnotenie predmetu:

Žiaci v 9. ročníku sú hodnotení známkou podľa aktuálneho Metodického pokynu na hodnotenie žiakov.

Najvyšším cieľom hodnotenia výkonov je preskúšanie (ústne a písomné), ktoré ma slúžiť ako informácia pre žiakov a učiteľov.

Kritéria hodnotenia ústneho prejavu

- plynulosť – učiaci sa vie rozprávať po nemecky na základné témy plynulo, bez neprimeraného prerušovania prejavu pre nedostatok vhodnej slovnej zásoby a jazykových prostriedkov,
- správnosť – učiaci sa používa vhodné výrazové prostriedky správne s ohľadom na adresáta, obsah prejavu a formálny a neformálny štýl. Výslovnosť nenarušuje zrozumiteľnosť prejavu. Prejav po obsahovej stránke zodpovedá úlohe.
- slovná zásoba – učiaci sa má dostatočný rozsah slovnej zásoby. Zbytočne neopakuje rovnaké slová.
- gramatické štruktúry – učiaci sa používa gramatické štruktúry a iné jazykové prostriedky v súlade s obsahom prejavu. Vetná stavba je pestrá.

Kritéria hodnotenia písomného prejavu

- splnenie úlohy – prejav učiaceho zodpovedá z obsahovej stránky zadaniu,
- slovná zásoba – učiaci sa využíva široký rozsah slovnej zásoby o danej téme. Používa synonymá, antonymá, prievnania.
- gramatické štruktúry – učiaci sa ovláda gramatické štruktúry a rozlišuje používanie slovesných časov s ohľadom na tému. Pravopis jazykových prostriedkov je správny.

Hodnotenie výkonov sa môže uskutočňovať buď na základe kvantitatívnych alebo kvalitatívnych metód hodnotenia. Kvantitatívne metódy môžu byť využité pri hodnotení výkonov v oblasti rečovej recepcie /počúvanie a čítanie s porozumením/ a jazykového systému /slovná zásoba, gramatika/, kvalitatívne metódy v oblasti interakcie /dialóg/ a rečovej produkcie /monológ, písanie/.

Pri celkovom hodnotení žiaka zohľadní učiteľ stále výkony počas daného obdobia, ale aj pokrok, ktorý žiak dosiahol učením a správnou motiváciou.

Hodnotiace portfólio

- odpovede ústnou alebo písomnou formou sú hodnotené známkou,
- písomné práce po každej prebranej lekcii sú hodnotené známkou, pri neprítomnosti preskúšanie písomnou formou,
- práca s textom, práca s cvičeniami a slovná zásoba sú hodnotené známkou,
- projekty, ak sú prezentované aj ústnou formou, sú hodnotené známkou,
- aktivita na vyučovaní môže byť hodnotená známkou a zohľadená vo výslednej známke,
- sledovanie systematickej prípravy žiaka na vyučovanie (domáce úlohy).

Hodnotenie písomných prác	
úspešnosť	známka
100% - 90%	1
89% - 75%	2
74% - 50%	3
49% - 25%	4
24% - 0%	5